

Індивідуальна податкова консультація

Державна фіскальна служба України відповідно до ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) розглянула звернення (далі – Товариство) щодо ліцензування оптової торгівлі паливом і зберігання пального та в межах компетенції повідомляє.

Товариство повідомило, що планує зберігати власне пальне з метою заправлення ним власного автотранспорту, а також виконує газо-різальні роботи при обробленні металу, використовуючи для роботи обладнання газ пропану з бутаном. У зв'язку із зазначеним Товариство цікавлять такі питання:

1. Чи потрібно Товариству отримувати ліцензію на право зберігання пального в ємкостях підприємства яке володіє складом зберігання пального на підставі власної ліцензії на право зберігання пального.

2. Оскільки Товариство має обладнання, заправка якого потребує незначного об'єму пального (від 10 до 100 літрів), наприклад газонокосарки, та зберігає таке пальне на декількох відокремлених та віддалених один від одного промислових ділянках в ємкостях від 20 до 100 літрів, чи потрібно Товариству отримувати ліцензію на право зберігання такого пального з 01.07.2019?

3. Чи потрібно Товариству отримувати ліцензію на право зберігання пального (газу пропану з бутаном) який використовується на підприємстві при виконанні газо-різальних робіт при обробленні металу та закуповуються тільки в балонах.

4. Скільки ліцензій необхідно отримати підприємству, в розумінні вимоги отримання ліцензії на право зберігання пального на кожне місце зберігання, за умови, що підприємство зберігає пальне для заправлення автотранспорту та газ пропану з бутаном для виконання газо-різальних робіт (якщо потрібна ліцензія) які зберігаються у різних місцях на території підприємства. При цьому газ пропану з бутаном використовується і зберігається на території підприємства у балонах на багатьох промислових ділянках підприємства.

Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» внесено зміни до Закону України від 19 грудня 1995 року № 481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481), зокрема запроваджено ліцензування видів господарської діяльності з виробництва, зберігання, оптової та роздрібної торгівлі паливом. Зазначені зміни набирають чинності з 01 липня 2019 року.

Відповідно до статті 1 Закону № 481 місце зберігання пального визначено як місце (територія), на якому розташовані споруди та/або обладнання, та/або ємності, що використовуються для зберігання пального на праві власності або користування.

Зберігання пального – це діяльність із зберігання пального (власного або отриманого від інших осіб) із зміною або без зміни його фізико-хімічних характеристик.

Відповідно до частини першої статті 15 Закону № 481 зберігання пального здійснюється суб'єктами господарювання всіх форм власності за наявності ліцензії. Суб'єкти господарювання отримують ліцензії на право зберігання пального на кожне місце зберігання пального.

Таким чином, суб'єкти господарювання отримують ліцензії на право зберігання пального на місце (територію), що використовується для зберігання пального. Звертаємо увагу Товариства, що відповідно до Закону № 481 споруди та/або обладнання, та/або ємності, що використовуються для зберігання пального можуть використовуватися суб'єктом господарювання як на прازی власності, так і користування. Також, Законом № 481 не встановлено вимог щодо місткості та розміщення обладнання та/або ємностей, що використовуються для такого зберігання.

Згідно з статтею 15 Закону № 481 ліцензія на право зберігання пального не отримується на місця зберігання пального, що використовуються:

підприємствами, установами та організаціями, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджету;

підприємствами, установами та організаціями системи державного резерву;

суб'єктами господарювання для зберігання пального, яке споживається для власних виробничо-технологічних потреб виключно на нафто – та газовидобувних майданчиках, бурових платформах і яке не реалізується через місця роздрібної торгівлі.

Також суб'єкт господарювання має право зберігати пальне без отримання ліцензії на право зберігання пального в місцях виробництва пального або місцях оптової торгівлі паливом чи місцях роздрібної торгівлі паливом, на які отримані відповідні ліцензії.

Інших виключень щодо отримання суб'єктами господарювання ліцензій на право зберігання пального норми Закону № 481 не містять.

Частиною третьою статті 5 Господарського кодексу України визначено, що суб'єкти господарювання та інші учасники відносин у сфері господарювання здійснюють свою діяльність у межах встановленого правового господарського порядку, додержуючись вимог законодавства.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.